

Samó rebus so prav rešili: Joško Glo-
bevnik v Novem mestu; Cirilka Rusova v
Ljubljani; Fr. Novak v Kočevju; Šetina Jo-
ško v Gotni vasi; Ruža Juvan v Ljubljani;
Artič Vinko in Davorin Mordej pri Sv. Ro-
ku ob Sotli; Osterman Karlo v Kandiji;
Kunc Milenka in Drago v Novem mestu;
Vrhovec Danica v Novem mestu; Čaš Jožef
in Ludovik Domajako pri Sv. Duhu na Stari
gori; Jeglič Franc in Smrečnik Vladi v
Ljubljani; Sem Radko v Ljubnem.

2.

Zatrlí smo sovraga,
premagali smo Nemca.
Za naš'ga gospodarja
postavljí smo Slovenca.

3.

Toraj še enkrat mi vsi vskliknimo,
vse za Jugoslavijo storimo,
če bo treba, tudi kri —
Jugoslavija naj živi!

Listnica uredništva.

Cvetana: Saj pesmica ni slaba, le z
vojnimi refleksijami bi mladini radi priza-
nesli. Pošljite nam znabiti kaj bolj veselega.
— Svetko E.: Morda prilično priobčimo.
Živahni potopisi so nam ljubi. — R. P. v
V.: Žal, malo pozno radi znanih tiskovnih
razmer, pa vendar smo Vam radi ustregli.
— S. R. v Celju: Ni še čisto zrelo, pa
hvalimo Vaše navdušenje. — E. K. v T.:
Istotako. Pa ker tako lepo prosite, naj bo
vsaj v spomin: pesmica tu neizpremenjena
objavljena:

1.

Po gorah, po dolinah
odmeva se en glas.
Mi smo Jugoslovani:
o Bog, poživi nas!

To je sicer vse res, pa vendar ne more
biti malo razvajen čitatelj Vaše pesmice
prav vesel. — Stanko Bojan: Je in ni.
Temeljite poprave bi bilo treba. Bodite bolj
skrbni ozir ritma. — Lipovič: Pošljite
nam kaj izvirnega. Poslano prilično pora-
bimo. — Minka: »Pravljico našega kraja«
svočas porabimo. Vendar bi radi vedeli, iz
katerega kraja je? — Gosp. E. š. v G.:
Hvala lepa! A so vse tri malo pretežke za
naše čitateljstvo. Kaj bolj otroškega prosi-
mo. — G. F. K. v E.: Je bila že priobčena.
Znabiti kaj drugega? — »Koklja«: Prav
dobra pesmica. Če je le izvirna? Svoježa
imena niste dostavili. — J. F. v R.: Radi bi
jo objavili, ko bi jo ponekod sami umeli.
»Nežne kelhke bele so angelci z biseri po-
speli«. Kaj ste hoteli reči? — Ivo M.:
Nič novega. Kaj boljšega! — Gdč. K. B. v
P.: Znabiti malo popravljeno. — Silvin:
Istotako. — G. A. U. v D.: Hvala lepa!

Prošnja koroške slovenske mladine.

„Tovarišice in tovariši! Poslušajte nas reveže, ki Vas prosimo pomoči!
Knjig bi radi, koroški malčki bi radi slovenskih knjig, ki jih rabimo v
šoli in ki bi jih čitali v zabavo. Vemo, da se Vam smilijo ptičice, ki
zmrzujejo čez zimo pri nas in letajo prav blizu hiš. Ali jim niste že po-
trošali drobtinic, da ste jih ohranili prihodnji pomladi? Smilili so se Vam
vojaki, za katere ste nabirali kopriv, da so imeli obleke. Nabirali ste ro-
bidne in jagodne liste, da so si pozimi kuhali čaj. Zbirali ste po vi-
narjih za Rdeči križ. Storite še to dobro in dajte ter zbirajte katerekoli
slovenske knjige za nas koroško mladino. Upamo, da se zavedate, česa
Vas prosimo. Izročite knjige svojemu gospodu učitelju ali katehetu, ki
naj jih blagovoli poslati na okrajni šolski svet v Velikovcu. Bodite pri-
srčno pozdravljeni!

Koroški malčki.“